

“

Javne profesionalne vatrogasne postrojbe, uz potporu dobrovoljnih vatrogasaca, imaju bolje sinergijsko i učinkovito djelovanje uz manje troškove sveukupne zaštite ”

Vatrogasni sustav putem Zakona o vatrogastvu dobro je postavljen, ali mislim da dobrovoljna vatrogasna društva i vatrogasne zajednice ne bi trebale biti udruge građana. Vatrogasni sustav trebao bi biti ustrojen kroz neku državnu instituciju i financiran od države i jedinica područne i lokalne samouprave (županije, gradovi i općine), što ne znači da bi trošak sustava bio skuplji.

Koje protupožarne aktivnosti provodite tijekom godine, a posebice tijekom Mjeseca zaštite od požara?

Vatrogasne postrojbe organiziraju vježbe kojima se provjerava razina pripremljenosti za složene vatrogasne intervencije (zaštita okoliša, vježbe gašenja i spašavanja). Posebna pozornost usmjerena je na informiranje pučanstva o zakonskoj regulativi i odlukama lokalne i područne samouprave pri spaljivanju biljnog i drugog otpada na poljoprivrednim površinama. U školskim i predškolskim ustanovama, samostalno i u suradnji s DUZS-om i PU Osječko-baranjskom, kroz nastavne i izvannastavne programe promicano je vatrogastvo i zaštita od požara. Tije-

kom mjeseca svibnja distribuirana se promidžbena brošura u javnim ustanovama putem vatrogasnih organizacija na području cijele županije.

Kakva je situacija s uključivanjem mladeži u vatrogasnu organizaciju u Vašoj županiji?

Oko 1500 pripadnika vatrogasne mladeži i podmlatka kroz razne operativne, stručne i odgojne sadržaje stječu znanja i vještine u dobrovoljnim vatrogasnim društvima. Danas je vidljivo da dosadašnji rad s mladeži i djecom daje rezultate pa dobrovoljna vatrogasna društva imaju sve više operativnih mlađih članova. Sudjelovanje vatrogasne mladeži na mnogobrojnim službenim i kupnatjecanjima oplemenjuje raznovrsnost aktivnosti i zadržavaju mlade u vatrogasnoj organizaciji. Kamp vatrogasne mladeži u Fažani u kojem boravi oko 120 pripadnika mladeži sa svojim voditeljima iz Osječko-baranjske županije u potpunosti omogućuje stjecanje znanja i vještina te rasonodu s vršnjacima iz cijele Hrvatske. Treba poduzeti sve da se osigura i u narednim godinama ovakav vid rada s vatrogasnom mladeži.

BORIS BANJAN, ZAPOVJEDNIK VZ OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE

ZATVORENOST U POGLEDU STRUČNIH ANALIZA NAŠ JE VELIKI PROBLEM

VATROGASNA ISKAZNICA

Boris Banjan

GODINA ROĐENJA: 1961. godina

DUŽNOST: zapovjednik Vatrogasne zajednice Osječko-baranjske županije

BIOGRAFIJA:

- zapošljava se u JVP Grada Osijeka 1991. godine: prvo kao vatrogasac (3 godine), potom kao dežurni operativni vatrogasac (3 godine), a nakon toga postaje zapovjednik vatrogasne postrojbe.
- 2003. godine završava Visoku školu za sigurnost te stječe zvanje diplomirani inženjer sigurnosti-smjer zaštita od požara.
- 2000. godine počinje se baviti problemima tjelesne pripreme vatrogasaca što je rezultiralo izdavanjem multimedijalnog CD-a naziva „Moj trener“, čiji je koautor.
- suprevoditelj i uređivač NFPA 1201 standarda za razvoj vatrogastva za gradove i općine. Autor više stručnih tekstova s različitim temama iz vatrogastva, voditelj brojnih tečajeva i prekvalifikacija iz domene vatrogastva
- član više stručnih tijela na razini Hrvatske vatrogasne zajednice kao i na razini Državne uprave za zaštitu i spašavanje te Učilišta za vatrogastvo, zaštitu i spašavanje.

Recite nam općenito o osposobljenosti vatrogasaca u Vašoj Županiji i njihovoj opremljenosti?

Kod problema osposobljavanja treba istaknuti da je naša vatrogasna zajednica jedna od najaktivnijih što se tiče osposobljavanja dobrovoljnih vatrogasaca. Godišnje kroz različite programe osposobljavanja prođe i po tisuću vatrogasaca. O kvaliteti tečajeva moglo bi se puno govoriti, ali mislim da svi zainteresirani kroz tečajeve mogu dobiti dovoljno informacija o sudjelovanju na vatrogasnim intervencijama kao kompetentni vatrogasci. Školovanje prema programima za profesionalne vatrogasce još uvijek nije organizirano u našoj sredini, ali se nadam da će se i to uskoro promijeniti.

Opremljenost još uvijek nije na potrebnoj razini jer ima sredina koje nemaju vatrogasna vozila, nemaju grijane garaže i sl. Imamo i star vozni park s velikim brojem različitih tipova i modela vozila što zahtijeva posebne napore kod održavanja, nabave rezervnih dijelova itd. Zajednica je u posljednjih nekoliko godina izdvojila značajna sredstva za nabavu neke opreme pa je tako nabavljeno 420 kompleta osobne vatrogasne zaštitne opreme (vatrogasna zaštitna jakna, hlače, čizme, rukavice i kacige), 126 kompleta aparata za zaštitu dišnih organa, 26 vatrogasnih motornih štrcaljki, 6 kompleta hidrauličke razvalne opreme, 4 vatrogasna motorna čamca s vanbrodskim motorom, 2 termovizijske kamere, 6 eksploziometara i dr.

Svake godine u nabavu vatrogasne opreme uloži se između 500 i 700.000 kn. Potrebno je naglasiti da smo i jedina županija u Hrvatskoj koja ima policu osiguranja od nezgode za 2200 vatrogasaca, a osim toga plaćamo i liječničke preglede za 1940 vatrogasaca iz središnjih vatrogasnih društava.

Na kojim segmentima mislite da bi trebalo poraditi kako bi se poboljšala operativna učinkovitost?

Vatrogastvo treba uvijek promatrati kao operativnu djelatnost u kojoj efikasnost ovisi o osobinama članova vatrogasnih ekipa. Ukoliko nam vatrogasci imaju problema sa osnovnim vještinama te fizičkim predispozicijama, ne možemo se nadati uspjehu u budućnosti. Na tom planu mislim da još ima puno prostora za povećanje kvalitete. Pri tom mislim i na zapovjednike koji pripremaju i vode intervencije.

“**Među zapovjednicima postoji stav “moje znanje je moja stvar” što mislim da je pogrešno**”

Suradujete s časopisom Vatrogasni vjesnik u kojem često objavljujete tekstove iz vlastitog vatrogasnog iskustva, nerijetko priznajući pogreške u zapovijedanju i vođenju intervencija. Smatrate li da ima premalo članaka takvog tipa u kojima se objektivno, bez uljepšavanja, progovara o stvarnom stanju na terenu, počevši od školovanja do vježbi i intervencija?

Zatvorenost u pogledu stručnih analiza naš je veliki problem uopće. Svi članci koje sam napisao, a odnose se na neke događaje imali su samo jedan cilj – povesti široku stručnu raspravu s ciljem pozitivnih promjena. No moram priznati da sam u tom dijelu razočaran odazivom struke. Zapravo nikad se nitko nije „zakačio“, za temu niti stručno elaborirao bilo koji napis. Zapanjuje činjenica da u pogledu stručnog znanja među nama zapovjednicima postoji svojevrsna „omerta“, – moje znanje je moja stvar. Mislim da je to duboko pogrešno.

Koja je najveća mana, po Vama, u školovanju vatrogasaca u Hrvatskoj?

Premalo povezanosti struke i prakse. Iako sam pročitao puno naslova s tom složenicom. Međutim, to su samo naslovi bez stvarnog sadržaja. Puno teoretiziranja bez provjere svega u praksi vodi u apstrakciju koja je u vatrogastvu nepoželjna. Mislim da treba „proizvesti“, moderne obrazovne kadrove zapadnog modela koji će proizvesti modernu literaturu, nastavna pomagala te infrastrukturu.

Požar zgrade Golubinjak 21. veljače 2008.

Gašenje požara trgovine, Osijek, srpanj 2012.